

Predica de la Zürich

Duminică, 25 iunie 2017, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **2 Petru 1:1-11**: „*Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Hristos, către cei ce au căpătat o credință de același preț cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos: Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos! Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespus de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poște.*

De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos. Dar cine nu are aceste lucruri este orb, umblă cu ochii închiși și a uitat că a fost curățat de vechile lui păcate.

De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată. În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belșug intrare în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos”.

Ps. 124:1-3: „*De n-ar fi fost Domnul de partea noastră – să spună Israel acum! – de n-ar fi fost Domnul de partea noastră când s-au ridicat oamenii împotriva noastră, ne-ar fi înghițit de vii când li s-a aprins mânia împotriva noastră”.*

Fapte 26:22-23: „*Dar, mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor*

mici și celor mari, fără să mă depărtiez cu nimic de la ce au spus Prorocii și Moise că are să se întâmple; și anume, că Hristosul trebuie să pătimească și că, după ce va fi Cel dintâi din învierea morților, va vesti lumină norodului și Neamurilor”.

Îi mulțumim Domnului nostru pentru harul și credințioșia Lui. Am fost deja foarte binecuvântați. Noi luăm la inimă fiecare Cuvânt și fiecare Cuvânt ne mișcă. Și ceea ce a fost citit acum la sfârșit: dacă aceste atribute vă lipsesc, atunci ce este cu voi? Dacă le aveți, atunci totul este în ordine; dar dacă vă lipsesc? Dacă lipsește dragostea de frați, dacă lipsește iubirea de oameni, dacă lipsește ceea ce a fost enumerat atunci ce este? De fiecare dată Dumnezeu ne arată în fața ochilor noștri ambele stări: dacă s-a împlinit sau dacă încă nu s-a împlinit. Atât timp cât noi trăim în timpul harului știm că Dumnezeu va împlini mai departe cu noi toate făgăduințele Cuvântului Său prin care noi suntem făcuți părtași naturii divine. Dumnezeu Însuși a preluat responsabilitatea ca să îplinească tot ceea ce a făgăduit. Iar credința noastră este ancorată în făgăduințele lui Dumnezeu. Acestea sunt fundamentul credinței noastre, de aceea suntem foarte, foarte mulțumitori.

Amintesc doar pe scurt. Pe 11 iunie 2017, am avut o mare adunare în Bruxelles unde au fost adunați aproape o mie de oameni ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru mine ziua de 11 iunie are o însemnătate ieșită din comun. Pe 11 iunie 1933, spre ora 14, lumina supranaturală s-a coborât, s-a auzit un vâjâit, și fratelui Branham i-au fost adresate cuvintele: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos tot așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Și acolo în Bruxelles nu mi-a rămas nimic altceva de spus decât să amintesc și să-I mulțumesc lui Dumnezeu din toată inima că noi am aflat ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru și a și împlinit prin har în timpul nostru. Cu adevărat am avut o adunare binecuvântată. Chiar a trebuit să mă gândesc la 12 iunie 1958, Dallas, Texas, când după conversația pe care am avut-o cu fratele Branham, el mi-a spus: „frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”. Una a fost în 11 iunie 1933, iar cealaltă a fost în 12 iunie 1958. Noi putem vedea armonia divină, cum de la început Dumnezeu

a planificat și rânduit toate lucrurile, iar pe noi ne-a introdus direct în ceea ce El a făgăduit pentru acest timp. Pe lângă aceasta vine și 1 aprilie 1962, când fratelui Branham i-a fost spus: „Să nu faci călătoria în Zürich, ci întoarce-te înapoi în Jeffersonville și depozitează hrana”. Aceasta a fost în 1 aprilie 1962. Iar pe 2 aprilie 1962 mi-a fost spus: „robul Meu, depozitează hrana”. Mă gândesc la armonia divină, mă gândesc la ceea ce a făcut Dumnezeu în mod supranatural, fără ca tu sau eu să fi făcut ceva! Noi suntem doar o parte a ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru acest timp, prin har.

În ultima vreme am permis fraților din diferite țări să vină în camera de lângă birou unde sunt depozitate toate cele 900 de predici ale fratelui Branham. Fiecare predică pe care a ținut-o fratele Branham eu am primit-o trei săptămâni mai târziu în Krefeld și am depozitat aceeași hrană duhovnicească, așa cum mi-a poruncit Domnul s-o fac. Și astfel noi am putut traduce în alte limbi toate predicile de după deschiderea pecetilor.

Scumpi frați și surori, vă rog s-o luați la inimă: avem de-a face cu Dumnezeu, avem de-a face cu planul de mântuire, avem de-a face cu făgăduințele pe care Domnul Dumnezeu le-a hotărât pentru acest timp și putem să-I dăm toată cinstea Dumnezeului nostru. De fiecare dată când vin aici la Zürich și văd masa îmbelșugată cu toate predicile fratelui Branham atunci eu doresc să fac o fotografie. Întreaga lume știe că am o dublă însărcinare. Eu am împlinit această însărcinare așa cum mi-a poruncit Domnul cu voce puternică: să merg din oraș în oraș, să vestesc Cuvântul – aceasta a fost prima parte a însărcinării primite; iar a doua parte: depozitează hrana pentru că va veni o mare foamete. Ambele părți ale însărcinării sunt o realitate și au fost împlinite. Acolo este masa Domnului îmbelșugată, cu hrană diversificată în care sunt incluse toate temele la care ne-am putea gândi; fiecare predică are un titlu. Fratele Branham a atins toate temele și a învățat despre tot, iar noi ne putem adânci în aceste teme.

Scumpi frați și surori, acest lucru nu-l spun din pricina mea. Eu spun că Dumnezeu a călăuzit lucrurile în așa fel ca în acest timp noi să avem parte de încheierea a ceea ce Dumnezeu a hotărât din veșnicie în planul Său de mântuire. Dumnezeu a trimis o foamete după Cuvântul Său și El ne-a descoperit Cuvântul Său. Și cum deseori am

mărturisit în acest loc, Cuvântul scris a devenit un Cuvânt viu, descoperit în viețile noastre, acest Cuvânt a căzut în inimile noastre ca sămânță divină. Pe lângă aceasta mai vine ceea ce a spus fratele Branham: „nu doar dragostea desăvârșită, ci credința desăvârșită în fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu”.

Scumpi frați și surori, acest lucru îl pot spune cu zâmbet. Dumnezeu ne-a dăruit har, astfel că nu este niciun singur Cuvânt de care ne-am poticni, nici un singur Cuvânt la care noi am avea nevoie de o explicație, nu există niciun singur Cuvânt despre care am putea discuta. Totul ne este clar ca lumina soarelui, pentru că Duhul lui Dumnezeu ne-a descoperit întregul Cuvânt prin har. Gândiți-vă la ce însemnătate are pentru mine 11 iunie și la ceea ce a făcut Dumnezeu în acel timp și în ultimii cincizeci de ani, de atunci încoace, așa cum a fost amintit aici. În total au trecut mai mulți ani în care Cuvântul Domnului a ajuns până la marginile pământului.

Astăzi voi citi doar câteva versete biblice. În interiorul meu sunt atât de copleșit de harul lui Dumnezeu! Dacă voi ați ști ce se petrece pe întregul pământ, îndeosebi în Golful Persic unde totul este în pregătire pentru adunările care vor avea loc, și cum Dumnezeu deschide porțile, ușile și inimile pentru ca toate popoarele și limbile să poată auzi ultimul mesaj, ultima chemare și prin aceasta să se îplinească: „*Cine are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul*” (Ap. 2 și 3). Încă o dată prețuim faptul că Dumnezeu ni S-a descoperit în felul acesta. Și în ceea ce privește dumnezeirea; de fapt, cu aceasta începe totul. Astăzi am la mine revista *Idea Spektrum*. Cu adevărat ți se face rău când vezi cum este pictată și fotografiată „trinitatea”. Cei mai renumiți episcopi au trei icoane și apoi este spus că „sfânta trinitate are un altar comun”. „Ei au împreună un altar” și au scris ca titlu: „primul crez al bisericii a fost un crez trinitar”. Da, al bisericii, dar nu al Bisericii Dumnezeului celui viu.

Dumnezeu ne-a scos din încurcătura babiloniană și din prizonieratul acesteia, ne-a introdus în Locul preasfânt și ni S-a descoperit prin har ca să se poată împlini ceea ce a spus Domnul nostru în Ioan 4: „*Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim. Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina*

Tatălui în duh și în adevăr”. Pentru noi încă mai este valabil: „*Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul*” (Ex. 20:4). Nu! Dumnezeu este Duh și cei ce I se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr.

Fratele Miskys a citit și a amintit Psalmul 124. După mult timp, și mie încă o dată mi-a mers la inimă și a trebuit să mă gândesc la unele trăiri. Unde aș fi fost eu dacă Domnul n-ar fi fost de partea mea? Unde am fi fost noi dacă Domnul n-ar fi fost de partea noastră? Gândește-te la viața ta. Dacă Domnul n-ar fi fost cu noi, unde ai fi fost tu, unde aș fi fost eu astăzi? În Ps. 124 este scris: „*De n-ar fi fost Domnul de partea noastră...*”. El a dat făgăduința: „*Eu voi fi cu voi în toate zilele*”. Nu doar că va fi cu noi, ci va fi în noi și cu noi. În fiecare situație, în fiecare împrejurare Dumnezeu ne-a ajutat.

Mă gândesc și la trăirea din ianuarie 1981 când am fost abandonat de medici la morgă, unde aveam doar o perdea în stânga și una în dreapta. Am vrut să spun ultimele cuvinte, dar nu mai puteam vorbi. Apoi am avut cea mai puternică trăire. Am fost luat din trup sub cerul liber, am trăit răpirea și am văzut cum toți erau tineri și îmbrăcați cu haine albe strălucitoare care emanau o lumină, și am fost ridicați în sus. Dacă Domnul n-ar fi fost cu mine în acea cameră a morții, atunci unde aș fi fost astăzi? Dar Dumnezeu a fost prezent acolo și a dăruit har.

Am putea aminti trăire după trăire, să stăm liniștiți înaintea Domnului și să spunem: „Dumnezeule, dreapta Ta menține biruința. Voia Ta să se întâmple în viețile noastre”. Și vers. 2: „*de n-ar fi fost Domnul de partea noastră*”. De n-ar fi fost Domnul de partea mea, de partea noastră, ca Biserica, ca gloată răscumpărată prin Sânge, dacă n-ar fi fost de partea noastră „*când s-au ridicat oamenii împotriva noastră*” atunci unde am fi fost noi astăzi? „*ne-ar fi înghițit de vii când li s-a aprins mânia împotriva noastră*” (vers. 3). Toate aceste lucruri le-am trăit. Noi Îi putem da cinstea Domnului și Îi putem aduce slavă de fiecare dată, chiar pentru că avem făgăduința: „*Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde*” (Is. 43:2). În fiecare situație, în fiecare încercare Domnul este cu noi. Și dacă

câteodată se pare că n-ar fi așa totuși sfârșitul încercării dovedește că Domnul este cu noi, prin har.

Mergem mai departe la Iacov. Noi trăim într-un timp când Domnul Dumnezeu aduce totul înapoi în starea reasezată, pentru că așa răsună făgăduința. Și ceea ce este scris aici și a fost amintit din Fapte 26, unde lui Pavel i-a fost spus: „*ca să deschizi ochii oamenilor*” (vers. 18). Prin vestirea Cuvântului, oamenilor le sunt deschiși ochii. Nu am spus nimic altceva decât ceea ce au spus Moise, Prorocii și Psalmii. Noi n-am spus nimic altceva decât ceea ce a spus Dumnezeu în Vechiul și Noul Testament. Zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor unde Isus Hristos este Piatra din capul unghiului.

Apoi Cuvântul foarte bine cunoscut din scrisoarea lui Iacov unde avem făgăduința puternică pe care Domnul o va împlini în viețile noastre, cu noi toți. Citim din Iacov 5, mai întâi vers. 7: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului*”. Această îndelungă răbdare. Cu toții simțim, poate nu toți, dar cei mai mulți simțim că lucrurile nu se derulează destul de repede. Noi dorim deja ca lucrurile să se întâmple, ca totul să fie într-o mișcare vizibilă. Dar gândiți-vă la Israel. De atâția ani ei sunt aduși înapoi în țara lor. Ne putem gândi la iunie 1967, la Războiul de Șase Zile, când Ierusalimul a fost unificat și Domnul Dumnezeu a dăruit har. Și tocmai bărbatul care a fost născut în Polonia, Ben Gurion, a supraviețuit holocaustului și apoi a ajuns în Israel și a devenit primul președinte al Israelului. El a fost deportat în toate lagărele de exterminare. El a fost în Auschwitz. Peste tot erau lagăre de exterminare, dar în Auschwitz erau cuptoarele în care erau arse trupurile evreilor. Eu am văzut aceste cuptoare.

Scumpi frați și surori, noi am ajuns foarte, foarte aproape de sfârșit. Negocierile Romei, Vaticanului cu Israelul continuă. Douăzeci și una de localități, clădiri și teritorii din Israel sunt deja sub administrația romano-catolică, iar negocierile continuă și continuă. Noi vedem că în scurt timp se va împlini că acest legământ (tratat) va fi încheiat. Dar aceasta nu este treaba noastră. Fratele Branham a spus că ambele lucruri au loc în același timp: răpirea Bisericii și încheierea legământului cu Israel. Apoi urmează ultimii șapte ani: primii trei ani și jumătate pentru slujba celor doi proroci și ultimii trei ani și jumătate

pentru urgii și prigoană. Dumnezeu a încadrat totul. Cu adevărat suntem foarte, foarte aproape de sfârșit.

De aceea vă rugăm ca voi toți care sunteți născuți din Dumnezeu să ascultați glasul lui Dumnezeu pentru că aici nu este vorba de o temă oarecare. Aici este vorba: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului*”. Apoi citim Iacov 5:11: „*Iată, noi numim fericiți pe cei ce au răbdat. Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov și ați văzut ce sfârșit i-a dat Domnul..*”. Noi am auzit de aceasta. Dar acum, noi o vom trăi personal ca Biserică. Așa cum lui Iov i-a fost restituit totul în dublă măsură tot așa Biserica va primi totul restituit în dublă măsură. Din acest motiv noi avem tema despre revenirea lui Isus Hristos, din acest motiv tratăm tema și exemplul lui Iov. Permiteți-mi să citesc pe scurt din Iov 42 unde ne este spus foarte clar ce s-a întâmplat atunci, și putem crede din inimă și știm că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său și va împlini totul așa cum este scris aici.

Iov 42:10: „*Domnul a adus pe Iov iarăși în starea lui de la început* („starea lui fericită de la început” – lb. germ.), *după ce s-a rugat Iov pentru prietenii săi* („după ce a mijlocit Iov pentru prietenii săi” – lb. germ.). *Și Domnul i-a dat înapoi îndoit decât tot ce avusese*”. El a primit totul înapoi în dublă măsură. Aceasta este restituirea, că Dumnezeu va restitui totul Bisericii, prin har, și mai mult decât atât, restituirea va fi în dublă măsură. Noi credem și știm că la Dumnezeu este posibil și se va întâmpla așa pentru că este scris în Biblie. Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său și asupra a tot ceea ce a făgăduit și avem exemplul lui Iov căruia i-a fost restituit totul în dublă măsură.

Ce s-a întâmplat? Atunci Satan i-a distrus totul, întreaga familie îi era distrusă, totul era ruinat și Iov stătea pe un morman de cenușă și a luat un ciob ca să se scarpine. Asupra acestui bărbat binecuvântat, Iov, despre care Dumnezeu a spus că nu era nimeni ca el pe fața pământului, au venit aceste încercări grele. Satan i-a distrus totul, Iov pierduse totul și stătea pe cenușă. Iar prietenii lui n-au priceput absolut nimic și s-au gândit cumva că poate el a păcătuit în ascuns, a făcut ceva ce n-ar fi trebuit să facă. Scumpi frați și surori, permiteți-mi să citesc din două locuri, din Iov 19 și apoi din cap. 33.

În Iov 19:23-25 avem scrise următoarele: „*Oh! Aș vrea ca vorbele mele să fie scrise, să fie scrise într-o carte; aș vrea să fie săpate cu un priboi de fier și cu plumb în stâncă pe vecie...Dar știi că Răscumpărătorul meu este viu...*”. Lăudat să fie Domnul!

Indiferent de încercările în care se afla, că a stat pe cenușă și tot ceea ce i s-a întâmplat el a dorit ca să fie scris, ca să rămână cuvinte de neuitat, să fie săpate în stâncă cu un priboi de fier: să se știe că Răscumpărătorul meu este viu și că la sfârșit El va face totul bine.

Vers. 25: „*Dar știi că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ*”. El are ultimul Cuvânt. Răscumpărătorul va face încheierea cu Biserica răscumpărată așa cum este scris în Rom. 9:28.

Astăzi și noi toți putem spune din inimă: „*eu știi că Răscumpărătorul meu este viu*”. Fiecare putem spune: El personal mi-a vorbit, Cuvântul Său a căzut în inima mea. Eu mă încred în El și am fost făcut neprihănit prin credința în lucrarea isprăvită de pe crucea Golgotei. Din Iov 33 citim vers. 26: „*Se roagă lui Dumnezeu, și Dumnezeu îi este binevoitor, îl lasă să-I vadă Fața cu bucurie și-i dă (omului) înapoi nevinovăția*”. De aceasta aparține Rom. 5:9, că noi suntem socotiți neprihăniți prin credința în Sângele vărsat pe crucea Golgotei. Nu o neprihănire proprie, ci neprihănirea prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită pe crucea Golgotei.

Apoi ceea ce ne privește pe noi: „*Atunci el cântă înaintea oamenilor și zice: «Am păcătuțit, am călcat dreptatea, și n-am fost pedepsit după faptele mele; Dumnezeu mi-a izbăvit sufletul ca să nu intre în groapă, și viața mea vede lumina* („viața mea se bucură de lumină” – lb. germ.)!»” (Iov 33:27-28). Cu adevărat iertarea trăită, răscumpărarea trăită: „*eu știi că Răscumpărătorul meu este viu*”.

Scumpi frați și surori, încă gândul principal în legătură cu revenirea Domnului. Noi deseori am amintit acest lucru. Toate adunările și bisericile au Biblia, toți își au învățăturile lor, dar Dumnezeu ne-a adus înapoi, prin har. Și de fiecare dată ne gândim la Lc. 19:42: „*Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea mântuirea, pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi*”. Dar nouă și ochilor noștri nu ne-a rămas ascuns ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp. Dumnezeu ne-a deschis ochii

și urechile și avem dreptul să auzim și să vedem. De aceea în Matei 13:16 este scris că Domnul nostru a spus: „*Dar ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!*”.

Să cuprindem acest gând despre care este vorba acum. Este vorba despre ieșirea afară, separarea, pregătirea Miresei Mielului pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Și așa cum am citit din Iacov 5:7: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului*”. Apoi plugarul seamănă sămânța și este răbdător până va sosi vremea și va putea avea loc recoltarea.

Dați-vă seama, primăvara când se seamănă, soarele nu strălucește atât de puternic ca în timpul recoltării. Dacă n-ar fi așa nici n-ai putea semăna. Nu! În natură totul este rânduit, pentru ploaia timpurie, pentru ploaia târzie, pentru semănat și pentru recoltat. Exact așa a rânduit Dumnezeu totul. Noi suntem mulțumitori că acum știm și putem conta că Domnul aduce totul la încheiere în timpul nostru. Dar totuși rămânem treji și echilibrați.

Acest cuvânt îl adresez îndeosebi tinerilor: vă rog frumos rămâneți treji și echilibrați în meseria voastră și în toate lucrurile, duminica și de luni până sâmbătă, pentru ca nicio rușine să nu vină asupra Numelui Domnului și nici asupra mesajului. Pentru ca totul se se petreacă în mod ordonat înaintea Feței lui Dumnezeu și plăcerea lui Dumnezeu să se poată odihni peste noi toți, prin har. În Biserică totul este în rânduială.

Permiteți-mi s-o spun. Este un lucru pe care nu-l fac deseori, dar acum fac această observație care nu aparține în acest loc. Fratele Branham a amintit și citit Lc. 17. Eu mi-am notat-o înainte cât de des el a amintit Lc. 17: „*Când Fiul omului Se va descoperi va fi ca în timpul Sodomei și Gomorei*”. Dar ca o întreagă conducere a Germaniei, la cel mai înalt nivel, să hotărască într-o ședință legalizarea căsătoriei bărbaților cu bărbați și a femeilor cu femeii? Dacă oamenii și așa fac ce fac, este un lucru. Dar ca apoi în mod oficial aleșii poporului să legalizeze aceste urâciuni într-o ședință așa ceva este de neconceput. Când vezi cum două femei preot oficiază căsătoria a doi bărbați...! În ce lume trăim? Unde am ajuns? Dumnezeu i-a dăruit-o lui Adam pe Eva. Pavel a scris: „*din pricina curviei, fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui și fiecare femeie să-și*

aibă bărbatul ei” (1 Cor. 7:2). La Dumnezeu totul este rânduit. Toți ceilalți pot să facă ce vor ei, dar rânduiala divină este pentru Biserică. Ceilalți se supără că Dumnezeu a dat niște rânduieli și prescripții pentru Biserică, dar ei nici nu trebuie să se enerveze, ci pot face mai departe ceea ce fac până în ziua judecății de apoi. Dumnezeu Își zidește Biserica Lui, El a așezat slujbe în Biserica Lui, a dăruit învățătura pentru Biserică. Răscumpărarea este o răscumpărare a tot ceea ce aparține de decădere și o aducere înapoi în rânduiala divină, în căsnicie, în familie, totul aparține de aceasta. Totuși trebuie să observăm că timpul sfârșitului este vizibil peste tot.

Și acest lucru îl mai spunem odată. Dumnezeu este credincios. Noi nu judecăm, nu dăm sentințe și nu ne uităm la nimeni de sus. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru harul care ne-a fost dăruit ca în acest timp să auzim Cuvântul Său, să-l acceptăm, să-l primim și să trăim harul lui Dumnezeu în mod personal: să ne pocăim, să așezăm pocăința la locul potrivit, *să ne doară de ceea ce nu poate fi confirmat de Dumnezeu*. Credem că El ne-a iertat și ne-a dăruit o neprihănire deplină prin Sângele vărsat al Mielului. Dar apoi pentru fiecare este valabil Cuvântul: „*Du-te, și să nu mai păcătuiești!*” (Ioan 8:11) Odată cu iertarea vine și eliberarea, descătușarea, dezlegarea de tot ceea ce ne ține legați. Pentru că așa este scris în Lc. 4:18, când Domnul nostru a spus: „*Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să să propovăduiesc celor legați slobozirea (dezlegarea)*”. Aceasta aparține de esența vestirii Evangheliei, a împăcării și a iertării. Pentru ca să aibă loc o eliberare desăvârșită de orice povară, de orice plăcere a păcatului și de tot ceea ce ne-a sechestrat sufletul și ne ținea prizonieri. Ca să putem striga: „Pe cine Fiul lui Dumnezeu îl eliberează acela este cu adevărat liber”. Și cel căruia El îi iartă păcatele pe acela l-a răscumpărat și eliberat astfel că acea persoană să nu mai fie robită de o plăcere a păcatului, ci să-I poată sluji Domnului cu o inimă veselă, bucuroasă și mulțumitoare.

Să facem un cuprins. Mesajul care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos ajunge la toate popoarele, toate limbile. Ultima chemare răsună, hrana duhovnicească este distribuită, Cuvântul descoperit este acceptat și primit și toți aceia care sunt din Dumnezeu cred din toată inima lor și sunt aduși într-o legătură cu Dumnezeu.

Permiteți-mi s-o spun în încheiere: dacă oamenii sunt legați doar de fratele Branham și spun: „doar prorocul..., prorocul...” – așa nu! Noi trebuie să avem o legătură, o relație cu Dumnezeu. Și acest lucru l-am spus deseori în acest loc. Bărbații lui Dumnezeu sunt pregătitorii căii, dar ei nu sunt Calea. Domnul nostru este Calea, Adevărul și Viața. Ioan Botezătorul a putut spune: „*Iată Mielul lui Dumnezeu care poartă păcatul lumii!*”. În Lc. 1:16-17 este spus că el: „avea să-I gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El”. Aceasta este ținta finală a propovăduirii ultimului mesaj: ca Domnului să-I fie înfățișată o Mireasă fecioară curată, fără pată și fără zbârcitură. Ea să fie curățată de toate învățăturile false în baia de apă a Cuvântului, să fie spălată și sfințită în Sângele Mielului de toate petele și apoi să fie pecetluită cu Duhul lui Dumnezeu.

Îi mulțumim Domnului din toată inima și din tot sufletul pentru scumpul și sfântul Său Cuvânt. Îi mulțumim Lui că El veghează asupra Cuvântului Său și pentru faptul că la timpul potrivit El l-a trimis pe proroc, și cu o voce supranaturală i-a dat însărcinarea ca să aducă mesajul. Iar noi putem da mai departe acest mesaj așa cum l-am primit din partea Domnului. Lui, atotputernicului Dumnezeu Îi aducem slava și cinstea, mărirea și închinarea, în vecii vecilor în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Să ne ridicăm pentru rugăciune. Poate câțiva frați doresc să mulțumească, dar să cântăm cântarea „Așa cum sunt așa trebuie să fie”. În timp ce ne ținem capetele plecate în rugăciune înaintea lui Dumnezeu și ne cercetăm inimile, permiteți-mi să pun o întrebare: – acum suntem adunați în prezența lui Dumnezeu – sunt persoane noi în mijlocul nostru care încă n-au auzit niciodată despre ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru și ceea ce face El acum? Atunci fie ca să se împlinească ceea ce a fost spus mai înainte de fratele nostru: „Dă deoparte perdeaua ca să putem vedea ceea ce ai făcut Tu. Arată-ne, arată-mi unde aș fi fost astăzi. Tu m-ai primit. Călăuzește-ne pe toți”. Dacă Domnul n-ar fi fost cu noi, dacă n-ar fi fost cu tine, dacă n-ar fi fost cu mine în toate încercările, dacă n-ar fi fost cu noi atunci unde am fi fost astăzi? Îi aducem mulțumire Dumnezeului Celui viu.

Ieri l-am văzut pe fratele Matti. Este astăzi aici? Dumnezeu a dăruit har. Domnului Îi aducem cinstea. Dumnezeu să-l binecuvânteze

pe fratele Zinc, pe sora Ciumi și pe toți frații care au o vârstă înaintată. Înainte am auzit că fratele Harald a avut un atac cerebral și este în spital. Noi îi vom aminti pe toți în rugăciuni astfel ca Domnul Dumnezeu să-Și întindă brațul Său, să facă semne și minuni. Am auzit o mărturie minunată de la o soră din Toronto. Dumnezeu a făcut o minune atât de mare. Apoi fratele a scris: „ea era bolnavă de cancer, în spital nu i s-a mai putut face nimic și medicii au trimis-o acasă ca să moară. Apoi a fost făcută o rugăciune, Dumnezeu a ascultat pe loc și i-a dăruit vindecare pe loc. Din toate analizele care i-au fost făcute ulterior a reieșit că nu mai este nici urmă de boală”. Apoi greutățile din mijlocul nostru, indiferent de ce natură ar fi ele. Nimeni să nu se uite în jos sau în sus, noi suntem în rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Noi credem din toată inima în iertarea absolută, în dezlegarea de toate legăturile, credem în neprihănirea deplină prin Sângele Mielului, credem în sfințirea deplină prin Cuvântul lui Dumnezeu și credem în ascultarea adevăraților credincioși.

Așa cum Domnul și Răscumpărătorul nostru, ca om, când a fost aici pe pământ, El a fost ascultător până la moartea pe cruce, tot așa ascultarea a fost pusă și în noi. Credința și ascultarea aparțin împreună. Noi credem și suntem ascultători de ceea ce ne-a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Înainte să ne rugăm, ne închidem încă o dată ochii și rămânem în rugăciune înaintea lui Dumnezeu, permiteți-mi să întreb dacă sunt persoane în mijlocul nostru pentru care noi trebuie să ne rugăm. Peste tot sunt mâini ridicate.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Tu ești prezent acum, Tu ne vorbești. Cuvântul Tău este un Cuvânt viu. Noi simțim că el vine proaspăt de la tronul Tău. Dumnezeule, Îți mulțumim pentru tot ceea ce ai spus Tu în Vechiul Testament prin proroci și ai confirmat în Noul Testament prin apostoli. Îți mulțumim pentru făgăduințele prin care noi am fost făcuți părtași naturii divine. Cuvântul Tău este de obârșie divină. Îți mulțumim că această sămânță divină a fost pusă în inimile noastre și cu adevărat suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, născuți din nou din Cuvânt și Duhul lui Dumnezeu. Prin Sângele Mielului suntem împăcați cu Dumnezeu, am primit iertarea tuturor păcatelor și a vinei și am trăit eliberarea de toate legăturile, de toate poverile, de toate obiceiurile spurcate, am fost eliberați pe deplin. Iubite Domn, Îți

mulțumim că Tu, ca Fiu al lui Dumnezeu, Ți-ai vărsat Sângele pe cruce pentru toți fiii și fiicele lui Dumnezeu și ne-ai dăruit răscumpărarea deplină, eliberarea, neprihănirea, prin har.

Iubite Domn, mie și nouă tuturor să ne dăruiești har. Te rugăm îndură-Te de noi, dăruiește-ne o restituire în dublă măsură. Și așa cum Iov cu prieteni săi au jubilat de bucurie, dăruiește-ne har ca să credem că în scurt timp Tu vei restitui totul într-o dublă măsură și că Tu însuși vei aduce lucrarea Ta la încheiere. Credinciosule Domn, Îți mulțumesc că noi avem parte de ceea ce faci Tu în prezent. Împreună cu noi să-i binecuvântezi pe toți cei ce sunt în legătură directă. Fie ca toți să audă ceea ce a fost spus în slăbiciune, dar totul să ajungă cu putere divină la toți și Cuvântul Tău să-și atingă scopul pentru care a fost trimis. Noi știm că Cuvântul Tău nu se va întoarce niciodată gol înapoi la Tine. Toate rugăciunile din mijlocul nostru Ți le aducem Ție. Toți de pe întregul pământ care cred, au ascultat și au pășit înaintea Feței Tale. Te rog uită-Te cu îndurare la poporul Tău prin har. Doamne, binecuvântează moștenirea Ta, călăuzește-ne pe calea dreaptă în așa fel ca Dușmanul să nu ne prăpădească. Îți mulțumim că am primit har înaintea Ta.

Iubite Domn, ridică-Ți Fața asupra noastră și fie ca toți cei legați să-și trăiască eliberarea, toți bolnavii să-și trăiască vindecarea și toți să-și trăiască iertarea. Iubite Domn Îți mulțumim din toată inima și din tot sufletul și Te rugăm binecuvântează-ne pe toți din bogăția harului Tău, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Noi credem că Domnul a dăruit har. Fratelui Branham i-a fost dăruită călăuzirea să se întoarcă din Arizona înapoi în Jeffersonville fiindcă peceteile trebuiau deschise și exact așa s-a și întâmplat. Acum să-I cântăm și să-I mulțumim, din toată inima să-I aducem slava cuvenită și prin cântările pe care le cântăm împreună.

Iubite Domn, numai Tu singur ești vrednic să iei Cartea în mână, să-i rupi peceteile și să descoperi conținutul. Îți mulțumim din toată inima că ne-ai permis să pășim pe tărâmul descoperirii, că Tu ne-ai introdus în Locul preasfânt, ne-ai călăuzit spre chivotul legământului, în acel loc unde este Cuvântul Tău, acolo unde este iertarea, împăcarea și ne-ai călăuzit spre Sângele noului legământ. Iubite Domn, Îți mulțumim că noi, ca gloată răscumpărată prin Sânge,

sută la sută, contăm că gloata răscumpărată prin Sânge va fi aceea gloată care va fi botezată cu Duhul Sfânt, și că Tu ne vei restitui totul în dublă măsură prin har și vei aduce totul la încheiere. Îți mulțumim pentru exemplele biblice, Îți mulțumim pentru Vechiul și Noul Testament și împreună laudăm și slăvim puterea Sângelui, a Cuvântului și a Duhului Tău. Îți mulțumim frumos din toată inima în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Între timp n-am întinerit.

Scumpi frați și surori, primiți-o prin credință, acceptați-o: „*pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți i-a și sfințit, pe aceia pe care i-a sfințit i-a desăvârșit, i-a dus la țintă, i-a și proslăvit pentru totdeauna*” (Rom. 8:30). Domnul Dumnezeu n-a făcut niciodată jumătăți de lucruri. Răscumpărarea este desăvârșită. Noi suntem răscumpărați și vom vedea Fața Domnului, prin har.

Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Împreună cu fratele Taty vom face o călătorie deosebită în Caraibe, Mauritius și împrejurimile de acolo. Cum v-am spus, sunt în vârstă, dar Cuvântul Domnului rămâne proaspăt.

Revenirea Domnului va fi o realitate, învierea celor adormiți în Hristos va fi o realitate, schimbarea trupurilor noastre va fi o realitate, răpirea va fi o realitate, nunta în Odaia de nuntă va fi o realitate. Prin harul Mântuitorului meu voi fi acolo. Și acest lucru îl mai repet o dată cu o inimă mulțumitoare, înaintea Feței lui Dumnezeu. La începutul lui decembrie 1962 am fost împreună cu fratele Branham și el îmi spunea că, cu șase luni înainte, el avusese o viziune cu îngerii și cu norul; astfel că el trebuia să-și facă bagajele și n-a putut merge la Los Angeles ca să predice fiindcă trebuia să se mute în Tucson. De aceea el m-a rugat să merg în Los Angeles și să predic în locul lui. Fraților, în toate detaliile, Dumnezeu S-a îngrijit ca nu cândva să aterizez în Împărăția lui Dumnezeu. Ci în decursul anilor să fiu la zi în Împărăția lui Dumnezeu, și prin har pot spune: ceea ce am auzit cu urechile mele, ceea ce am văzut cu ochii mei cu privire la Cuvântul vieții, acest lucru vi-l propovăduiesc. Dar vă rog să aveți și înțelegere pentru responsabilitatea mea față de Dumnezeu care este în legătură cu aceasta. Această responsabilitate mă însoțește zi și noapte.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu Îți mulțumim din inimă încă o dată că noi, din toate popoarele și din toate limbile, auzim Cuvântul Tău, ascultăm ultima chemare și putem crede ceea ce Tu ai făgăduit pentru timpul nostru, acceptăm, primim și avem parte de aceasta.

Iubite Domn, întărește-mă, întărește-mi memoria, mărește-mi puterea și întreaga ființă. Dăruiește har ca Cuvântul Tău să fie purtat mai departe până când ultimul va fi chemat și introdus în Împărăția Ta. Îți mulțumesc din inimă. Binecuvântează în mod deosebit în America de Sud, în America de Nord, în Australia, începând de la răsăritul soarelui până la apus, binecuvântează în toate popoarele, în toate limbile și în toate națiunile. Binecuvântează în mod deosebit pe scumpul nostru frate Jean Lambert care traduce în limba franceză în acest loc. Binecuvântează pe fratele Etienne Genton și pe toți frații care sunt conectați și traduc mai departe în direct în alte limbi. Cuvântul Tău nu se va întoarce gol înapoi, ci își va atinge scopul pentru care a fost trimis. Ție, singurului, adevăratului Dumnezeu Îți aducem cinstea în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. Toți să spună „Amin”. Fiecare să dea mâna celuiilalt și urați-vă binecuvântarea lui Dumnezeu. Slavă Domnului!